

müüti ära ja joonu paarist ümber  
felle iist sõten na mis na mõtelnu ja  
joonu na wad wiina ja si tulnu rodu-  
jälle ja wõttis waist na wa wiina jälle  
ja kindajoonu raha warsti otta. Üks  
māde mõtelnu sõltanist weli ma lii-  
felle siwi naitis ja nätti mis jäl-  
fiken om; ja loonugi siwi satin aga  
siwi otgli puhaft seuda täus; nüid  
ollu meli kää miel ja ütelnu täi-  
lel et hakkame mee na kaupleme mi-  
om rahaküll. Nüid lānnu nemā linn  
ja hakkangi kaupleme nende kaup-  
mine lānnu na häte sõda ja  
jaanu pallu eisekpeet nu siigi wa-  
nep weli. Et siigi wane weli neid  
küll ära pōlānu olt; ei pōlānu  
nemā mitte siigi waneputt ära.  
Keniā rāunne külin ja rutjun toisi  
inimesi na endel küllä lises. Üks sõda

Rutjun nemā na siigi wane weli  
endel rāunna. Kana weli tulnu na  
aga mitte muu peräst siu et nätti  
jaas kui pallu warandust nendel olt.  
Kui ta olt ära rāunne et neil pallu  
rohemp wara olti nu keniā, si naito  
tima na noorebe weli endel rāunna  
aga mitte muu peräst nu ihuse  
peräst. Kõrrebe weli kaiten na wanebe  
weli seutsnift. Tima pidānu neid  
na rāinut ilusti ja naiten oma-  
soju, aga nu nemā aida mānu lān-  
nu rāunne keniā neid ehensiofi min-  
nā, seft keniā olt imelise ehase  
wiguri; siur pui olti ninda ites  
faat et nu rāinugi siis olt lānnu  
si olt; si all olti keniā, ei oltet  
mitte lānnu ja ütelnu: "Ega mee-  
si naida, si naitat isegi meid."  
Küll siin na keniā neid mitte rāida